

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " — "
Egy hónapra 1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Negy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzetű hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Helyez-d, minden külön beigtatásért 30 kr.

„Pilátus a Kredó“-ban.

Ezt a régen használatban levő közmondást akkor alkalmazzák, ha valakit ártatlanul beleegyeznek valamely történetbe, pedig arra nincs ok, vagy éppen nem több mint annak, hogy Pilátusnak a Kredóban szerepe van.

Az amerikaiak az osztrák-magyar uralkodót azzal vádolták, hogy a szorongatott Spanyolországnak a hadi költségek elhordozására, különösen a mostani háborújában oly fontos és döntő szerepre hivatott hadi hajók beszerzésére pénzgélylyel járult s ezen tétével a semlegességet megsértette.

Tudvalevő dolog, hogy Ausztria-Magyarország minden európai nagyhatalmak közt legtávolabb áll a spanyol-amerikai háborútól, nemcsak ennek színterét tekintve, hanem az ezáltal felidézett érdekeltiséget is és saját állami ügyeinek rendezésével annyira el van foglalva, hogy ha volnának is a világtengerek szigetein gyarmatai — melyeket fenyegetne egy ilyfajta konfliktus: keresvén-keresnie kellene az alkalmat, hogy abból kivonja, — nem hogy készakarva belebonyolítsa magát. S ime mégis ily lehetetlen szerepet tulajdonítanak neki.

Hát ha azt tekintendők, hogy annyit áldozunk Ausztria-Magyarország nagyhatalmi állásának fentartására, haditenge-

részetének fejlesztésére, hadseregének a modern katonai kellékek színvonalon állhatására, pénzben és emberben, hogy ez alatt már-már leroskadunk s Magyarország legközelebb való érdekeinek elhanyagolása miatt méltán feljajdulunk: bizonyára megis várhatnók, hogy diplomáciaiánknak döntő sulya legyen, a világ sor-át intéző nagy hatalmak tanácsában. De nincs s talán jobb hogy nincs, mert így nagy mértékben megóva vagyunk még több pénzt és emberéletet is követelő konfliktusoktól, amelyek kockára vetnék államéletünket, minden bizonynyal tönkre tennék államháztartásunk úgy — ahogy helyreállt egyensúlyát.

Ezért, ha bíródalmunk távol tartja magát a Spanyol-amerikai háboruba avatkozástól — eszélyesen cselekszik.

Királyunk, minthogy a Spanyol régens királyné Habsburgvér, ha a rokonság követelményét követi s meleg érdeklődéssel van a fenyegetett, rokonszenvet érdemlő spanyol királyné illetőleg király iránt, azon nem csudálkozunk. Mert habár e felséges asszony XII. Alfonzhoz férjhezmenetele alkalmát közvetlenül megelőzőleg lemondott is minden királyi családi tagságból folyó jogokról: mégis ha a király felséges rokona iránt melegen érdeklődik — azt mutatja meg, hogy emberi szíve is van, mely a királyoknál vajmi ritka; és ha mint ilyen járulna segítséggel magán vagyonából,

talán az sem sérthetné a semlegességet, mert ezt a tényt nem az államfő, nem a király és császár tenné, hanem — a rokon.

Ama elem Amérikát netalán ser, érzésre indító hírek miként nincs semmi alapja, olyannak tekinthető mint „Pilátus a Kredóban“ s hisszük, hogy megzavarni nem fogja államunk kívánatos békéjét.

Eljöhet az idő midőn a közvetítésnél a magyar király bölcsességére szükség lesz és arra felkérjük s méltó szerepe lesz, a béke megkötésére vezetőleg.

— a. — r.

A képviselőház május 3-iki ülése.

Rövid formai ülésre hívta elkor össze a Ház elnöke a képviselőket, kik azonban tekintettel a kiosztásra kerülő lak és napdíjakra, szokottnál nagyobb számban jelentek meg, jöllehet csak harmadszori olvasások voltak napirenden.

Azonban az ülésnek érdekességet kölcsönözött Polónyi Géza, ki tájékoztatni kívánta magát a fölől, hogy a Ház az idén is kénytelen lesz-e a nyári hónapok alatt együtt maradni, hogy azután télelenségben töltsé az őszi és téli hónapokat.

Ezzel kapcsolatosan aztán kérdést intézett a miniszterelnökhöz, miért és meddig késlelteti még a kiegyezési javaslatok tárgyalását, dacára annak, hogy a minapában kijelentette, hogy azoknak gyors letárgyalását ő is komolyan óhajtja.

A Gavardi Mihályné esete.

— A Debreczen eredeti tárczája. —

Irtá, Thurán.

Gavardiné gyönyörű szép fiatal asszony volt. Gavardi pedig vén és beteges. Mint ha mindig ajtókat csapkodtak volna a mellében: börgött, zilált s néha, ha elkezdett köhögni, leesett az asztal mellé kinyában, kimeredtek a szemei és majd behalt egy-egy ilyen rohamba.

Legkönnyebb volt a dolga nyáron, amikor már égetett a nap, alulról meg a föld adta vissza a forróságot, amikor szakad mindenkiről az izzadság, hogy majd belepustul a melegbe egyformán az ember és az állat. Ilyenkor egy kicsit felmelegedett az összegémededett vén ember, összeszedte magát s a hosszú pálczával maga előtt csapkodva a földet, egészséges formán járt az utcán; néha a korezmába is elnézett, jól evett, ivott, hogy aztán őszre megint tönkremenjen s fuldokoljon hőöngön a jövő nyárig.

Hogy mi volt a baja voltaképpen, azt nem lehet tudni. Az ilyen vénember hamar oda van. Elég az, hogy beteg volt s esztendőről-esztendőre várták a végét.

Gavardiné amolyan szegény, cselédforma lány volt s azért ment hozzá a vénemberhez, mert látta, hogy masként nem igen lesz a maga asszonya. A legényeket elpletykálták mellőle, az asszonyok mind valami gazdagabb

lányt kerestek a fiaiknak s a sok szépelgő mellett a vén Gavardi lett a vőlegény. Azóta aztán élnek is, meg nem is s néha az ember azt hinné, hogy tán az asszonyra is elragadt az ura betegsége, mert az is köhög, kedvetlen, fonnyad és sokszor napokig előgyeleg erre-arra anélkül, hogy szavát lehetne venni.

Ez-íőt két esztendővel olyan meleg volt, hogy úgy elperzselt mindent. Ez volt a vénembernek a legjobb nyara. Átsütötte a nap s mintha teljesen erőre kapott volna. Kitört belőle a virtus, elégyeledett az aratók között s egyszer megpróbálkozott még azzal is, hogy összekötözzön egy kévét. Ekkor végiesett a tarlón s két hétbe került, míg újra a lábára állott. Akkor aztán megint legénykedett s most már esküdni lehetett volna rá, hogy ez a vén, kehes ember sok fiatalat kísért meg el a temetőbe, míg maga is kimenne egyszer aztán végérvényesen, hogy többet vissza se jöjjön.

Akkor esett meg egy este, amikor hosszú sorban befelé hordták a kocsin a buzát, hogy az asszony elbáméskodott a kapu előtt. A maga embereit várta, meg aztán jól is esik az, ha úgy végignézheti az ember, hogy mint vonul be a faluba az áldás, magasra fölrakott csikorgó kocsikon. — Az utca tu só oldalán volt a Bokorék telke. Itt már az asztagot rakták.

A kocsin tetején, ott ahol a nyomtatórud belesüpped a ropogó szalmába, állott Bokor Józsi, a katonaviselt, izmos szép legény, fel-

gyűrte karjain az inget s egy-egy könnyed lökessel dobálta le az asztagra a sok nehéz kévét.

Mig dolgozott, néha végig törülte az arcát s ha az egyik kocsival végzett, beleütötte a villát a következőbe, egy szökéssel föltermett a másik kocsi tetején s újra kezdte az erős ember szép, egyenletes mozdulataival a munkát. Gavardinének odátévedt a szeme, hosszasan nézte, de a mikor a legény átkiáltott neki valami köszönésformát, elfordult és visszament a házba. Aznap aztán sokat sóhajtott, éjjel nyögött és sirt.

Mikor őszre fordult az idő, az ágybaesett Gavardi. Pár nap elég volt arra, hogy egészen összesugorodjék beune az élet. Rán-czos, elaszott képére ráült az elmulás, s hogy komolyan készül a halálra, az abból látszott, hogy akkortájt nagyon rosszul bánt az asszonnyal; bántotta, keserítette, a miért itt marad s élni fog, amikor ő már kint por lesz és hamu.

A faluban beszéltek is erről. Azt is találgatták, hogy kihez megy majd az asszony a ki olyan becsületes — azt meg kell adni, — a milyen tisztességet nem vár az ember ilyen cselédforma teremtéstől. Egész nap az ágy mellett ül s jobban megtanulta már az orvos-ságokat, mint a patikárus, a ki bizony néha el is veti.

... Amint hogy a tavaly is megegett valami ilyes, ámbár, hogy azt még sem tudhatja egész biztosan az ember.

Hasonló kérdést intézett a miniszterelnökhez Horánszky Nándor is, de Bánffy mindkét tudakozására azzal a sokat jelentő kitéréssel felelt, hogy a kiegyezési javaslatok letárgyalása különböző tekintetektől függ. Hogy mik ezek a különböző tekintetek, annak fölvilágosításával a miniszterelnök adós maradt.

Az ülés egyébként a következőképp olt le:

Szilágyi Dezső elnök megnyitván az ülést bejelenteni, hogy Rakovszky István és Lepényi Miklós képviselő urak több községnek a föld- és tőzseadóra vonatkozó kérvényét adták be. Pejachevich Arthur gróf pedig megrongált egészségének helyreállítására hat heti szabadságot kér. A Ház ezt megadja.

Harmadszori olvasás.

A Ház ezután harmadszori olvasásban elfogadja: A honvédfőparancsnoksági palota berendezésére, továbbá a budapesti honvéd-kórház és a vaczi honvédhuszár-laktanya kiépítésére, ruházat és felszerelés kiegészítésére szükséges rendkívüli költségekről szóló törvényjavaslatot és a községi és némely más erdők és kopár területek állami kezeléséről, a közbirtokosságok és a volt urbéresek osztatlan tulajdonában levő, használt erdők és kopár területek gazdasági ügyvitelének szabályozásáról szóló törvényjavaslatot.

Elintézetlen interpellációk.

Elnök: Fölvastatja a választ váró interpellációk jegyzékét.

Visontai Soma: Utal arra, hogy éppen egy esztendője, hogy a kereskedelmi és belügyminiszterhez a villamos vasutak által okozott balesetek tárgyában interpellációt intézett, amely azonban még mindig válasz nélkül maradt.

Ujlag felhívja az interpellációra a miniszterek figyelmét, annál inkább, mert a házszabályok értelmében három hónapon belül kellene felelni.

Ezután a ház munkarendjéhez szolttak a fentebbi értelemben: Polónyi, Bánffy br és Horánszky.

A holnapi ülés tárgyaül az Elnök két interpellációra választ tűzött ki.

Egy este, már gyertyagyújtás után, amikor nyugodtan az elfaradt munkás mély álmában szuszogott a falu, bejött a kis béres s azt mondta az asszonyoknak, hogy menjen ki egy kicsit valaki várja.

Künt a malomkőasztal mellett Bokor Józsi várt rá. Nem sokat beszéltek, hamar megertettek egymást.

A legény azt mondta:

— Látod Agnes, most már ugylátszik megfordul a világ. Ha az öreg karácsonyig meg hal, elveszlek. Tudod, hogy szívesen gondoltam rád mindig. Nem?

— De igen.

— Karácsonyig várok.

Bent kiabálni kezdett a beteg. Aztán meg köhögött. Az asszony kezét adott a legénynek s bement az ágy mellé.

Az idő mult anélkül, hogy történt volna valami. November végén leesett a hó, hideg lett. A vén Gavardi még kért magára valami meleg takarót s nem lett se beteg se egészségesebb. Bokor Józsi néha átjött megnezni hogy, hogy van s aztán komoran bandukolt haza. Az asszony ily-nykor nagyon utánanézett s valami dolgot keresett magának, hogy künt kisirhassa magát.

Karácsony eltelt, ujév is. Januárisban már engedett mérgéből a hideg. Ezt nagyon megerezte a beteg vénember, mert egyszerre csak gyögyulni kezdett. A maga erejéből ült fel az ágyban s beszélni kezdett a gazdagságáról is nagy sopánkodással.

— Minden tönkremegy. A jószágnak se néz utána senki, a külsőség is fel van fordulva. Áthivatnád néha Bokros Józsit, hogy körül-

BELFÖLD.

Az országgyűlési függetlenségi párt. Kossuth Ferencz elnöke alatt ma igen látogatott értekezletet tartott. Az elnök mindenekelőtt bejelentette, hogy a belügyminiszter az önálló vámterület ügyében H.-Böszörménybe összehívott népgyűlésnek betartását betiltotta. Az értekezlet Hentaller Lajost bizta meg, hogy ez ügybe interpellációt terjesszen elő.

Lukács Gyula bejelentette, hogy a Spanyolamerikai háború ügyében holnap kérdést fog intézni a kormányhoz, vajjon Ausztria-Magyarország nem tett-e semlegességi nyilatkozatot, ha nem miért nem tett?

Azután a Zimándy ügy került napirendre, mire Kossuth Ferencz elnök helyett György Elek alelnöknek engedte át.

A néppárt ugyanis a következő levelet intézte a pártához:

„Nagyságos György Elek orsz. képviselő urnak, a függetlenségi és 48-as párt alelnökének Budapesten.”

„Folyó hó 1-én kelt átiratára az országgyűlési néppárt a következő határozatot hozta:

„Az országgyűlési néppárt f. hó 15-én tartott értekezletén tudomásul vette a függetlenségi és 48-as párt f. hó 1-én kelt határozatát és kijelenti, hogy miután a szóban forgó röpirat szerzője és fordítója az országgyűlési néppártnak nem tagja i azok irodalmi működése a párthoz teljesen független. Haza-fias üdvözlétel Mojnár János s. k. elnök.”

Az értekezlet ezen átiratot sajnálkozással es megütközéssel vette tudomásul. E határozat után felolvasta az elnök a Garaasztaltársaság átiratát, melyben kijelenti, hogy Zimándy-Zelenyakkal szemben a nemzeti megvetéshez csatlakozik.

A párt holnap veszi tárgyalás alá a hitelszövetkezetekről szóló javaslatot.

A gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről szóló törvényjavaslat tárgyalását a képviselőház pénzügyi bizottsága Széll Kálmán elnöke alatt befejezte. A házban előadja Neumann Armin lesz.

A kongrua a főrendiházban. A főrendiház közjogi és pénzügyi egyesült bizottsága tegnap Samassa érsek elnöke alatt tárgyalás alá vette a nem katolikus lelkészek jövedel-

nézzen. Atyafi is, meg jóban is vagyunk, se-githetne egy kiesit.

Az asszony ijedten tiltakozott.

— Nem, nem, nem kell senki.

Attól kezdve még többet dolgozott. Kijárt a pajtába, elvégzett mindent, csak a szomszédlegény át ne jöjjön.

Pedig azért átjött.

Egy este megint kihivatta a kisbéreessel s malomkőasztal mellett újra megbeszéltek a dolgukat.

— Anyám már nagyon sürget a házasadásra — mondta a legény. — Azt mondja, hogy ő is öreg, nem tudja, hogy melyik perc-ben hunyja be a szemét, hát nem akar csak úgy egyedül itt hagyni.

— Várjunk még husvétig.

— Hát várjunk.

— Várjunk.

Azután egyébről beszéltek, ez már rendben van.

Husvét is eljött. Szép, napfényes ünnep volt. A falu jó kedvvel mulatott. A legények meg a legények énekelve roptak az utcát, a gyermekek hangos pirotojásvásárt csaptak s csak a Gvardiék háza előtt csendesedtek el, mert már megszokták, hogy odabent nagybeteg van.

Aztán egyszer még átjött a szomszédból a legény. Bánatosan, kisirt szemekkel fe-gadta az asszony s nem is igen tudott a szemébe nézni, mintha az ő hibája lett volna az, hogy olyan sokáig beteg odabent az ura.

Hát csak nem akar meghalni, mondta a legény.

— Nem, nem . . .

mének kiegészítéséről szóló törvényjavaslatot és azt beható vita után általánossá-g-ban és részleteiben elfogadta a tanácskozás alapjául.

Gróf Gyürky Ábrahám — mint értesülünk — medvesi birtokának eladása folytán elvesztette cenzusát és így legközelebb bejelen-ti lemondását főrendi tagságáról.

A legrövidebb delegáció, mint ahogy a bécsi politikusok mondják, az ez évi dele-gáció szessziója lesz, mert mindössze csak 13 napig fog tartani, mint a milyen rövid ideig még soha. E hó 12-én már tárgyalás alá bocsátják az osztrák delegáció kölség-velési bizottságában a külügyminiszter kölségvetését és pünkösd előtti pénteken, tehát május 27-ikén valószínűleg már berekesztik a delegációt.

A választási jog kiterjesztése. Cs-nádmegye e hó 3-iki közgyűlésén kormányparti körökben nagy konsternációt keltett a megyei fiatal főjegyzőjének, dr. Navay Lajosnak (a kinek az alföldi munkáskérdésről a Budapesti Szemlében között tanulmányai általános figyelmet ébresztettek), a választási törvény revíziója érdekében tett indítványa. Az indítvány azt kívánja, hogy a vármegye bizottsága fölíratilag kérje a választási cenzus leszállítást, a választó-kerületek új beosztását, a községenkénti és titkos szavazás behozatalát. A választói jog elengedhetetlen feltétele legyen a magyar irni és olvasni tudás. Az indítványt az állandó választmányhoz utasították, hogy azt előkészítse s tárgyalás végett az országgyűlés elé terjessze s mint várható, elfogadják s megküldik a többi megyékhez.

A vitás tengerszem ügye. A Politikai Értesítő ma a következő furcaságot közli: Hir szerint, a Tengerszem ügye új fázisba lépett. A mint ugyanis bizonyos forrásból értesülünk, magyar részről megvolna a hajlandóság, hogy a két választott bíró közt kölcsönös megállapodás után oldatnak meg az omnózius ügy. Ez annyival kívánatosabb volna, a mennyiben a választott bíróság exmítalása óta az ügy nemhogy gyorsabb elintézetést nyert volna, hanem ellenkezőleg annyira meglassítatott, hogy közel áll a fennakadáshoz. A legnagyobb nehézséget a választott bíróság emlékének, a szuperarbitratornak megválasztása képezi.

Erre nézve felmerült azon elvi kérdés, vajjon lehet-e az elnök diplomata is. A mi-

— Hagyd itt, — Költözz át hozzánk.

— Anyámmal már beszéltem erről. — Azt mondta, hogy ő sem bánja, hogy ha ott utasít varod be, a mig behunyja a szemét ideát az öreg.

— Nem, nem, megverne az Isten.

— Ugy sem volt ő te hozzád jó egész életében.

— Mindegy, én nem mehetek el melőle amig él.

— Mindenki azt mondja, hogy bolond vagy.

— Hát csak mondják.

A legény a kezét nyújtotta és elbucuzott.

— Akkor áldjon meg az Isten. Én nem várhatok tovább.

Az asszony lehajtotta a fejet és utána mondta:

— Maga már nem várhat tovább.

— Te is látod.

— Látom.

A legény elment az asszony pedig visszabotorkált a szobába s leült a Gavardi beteg-ágya mellé. Valami varrást vett elő, hogy elölje a gondját s elkezdett öltögetni sűrűn gyorsan egymásmellé, mint a masina.

A Bokor-fiu elment a szomszéd faluba s onnon hozott magának asszonyt. Pünkösd előző napjára tűzték ki az esküvőt s készült rá az egész falu.

S pünkösd előtt két nappal behunyta a szemét az öreg Gavardi. Egy nagyot esuklott és vége lett.

Az asszony tehetetlenül állott meg ágy mellett. Nem tudta, hogy mi a dolga. Ilyenkor

gyar kormány a törvény intencziójának megfelelőleg csak jogszót fogad el, a lengyelek azonban nem akarnak ehhez szorosán ragaszkodni. Továbbá kiköti magának mindkét fél a maga részéről, a mi nemcsak természetes, de jogosult kívánság is, hogy a megválasztandó elnök ne legyen se magyar, se lengyel-ellenes érzelmű; de éppen ez a kikötés nehezíti meg az elnök megválasztását. A szuperarbitrator — minthogy az ügy nem nemzetközi, hanem egyszerűen közjogi kérdés — nem lehet egyszerűen, hanem csak alátvaló s megválasztásához saját kormányának beleegyezése szükséges. Ez ismét oly viszony, a mely a körülményekhez képest függésbe is hozhatja a szuperarbitrator kormányával, a mennyiben esetleg utasítás szerint kellene tisztában eljárnia.

Továbbá nehézséget okoz a Magyar és Gácsország közti határ megállapítása. A lengyelek a vitás területet határoló hegygerinczet, ellenben a magyar kormány a Bialka folyót önhajta határnak, de ez nem oly akadály, mely kölcsönös engedékenység mellett elhárítható nem volna. Tudvalevőleg a lengyelek leginkább a tengerszem tavát szeretnék elnyerni, de minthogy a vitás terület ezenkívül még mintegy 230 hold erdőt, 150 hold rét és körülbelül 590 hold terméketlen talajt is tartalmaz, az ügy bizonyára elintézhető volna oly módon is, hogy mindkét fél igényei kielégíthetnének.

A Pol. Ért. úgy látszik helytelen helyről szerezté értesülést, mert ha a könyvatos újsg okozódása felsőbb helyről sugalmaztatott, akkor ismét egy alkotmányjogi botrányról kell számot adnunk. Szó sem lehet ugyanis arról, hogy Ausztria és Magyarország közötti határrendezési ügyek — nem a nemzetközi jogszabályok szerint oldandók meg. — Úgy Ausztria, mint Magyarország, önálló szuverén állam, a melynek határigazítási kérdéseiből a közös ügyeknek semmi közük nincsen. A vitás tengerszem ügye tehát nem egyszerű közjogi kérdés, hanem igenis nemzetközi, így tehát a szuperarbitrator bátran lehet akármelyik szuverén. Éppen ez teszi érthetlenné a könyvatos újsg zavaros hírét.

KÜLFÖLD.

A háború.

Ma már újabb hírek érkeznek arról a vereségről, mely a keletázsai vizeken, Manilla előtt érte a spanyol tengeri haderőt.

Amerikára nézve ez a győzelem nem nagy eredmény ugyan, mert Kuba körül eddig még semmit sem ért el, sőt mint ma a Timesnek egy távirata a New-York-Herald nyomán közli, a kubai invázió elhalasztott, a míg a spanyol hadihajókat teljesen meg nem semmisítik.

A vereséget maga Montojo, a Filippi szigetek mellett legyőzött spanyol flotta parancsnoka is beismerte és dicséretére valik a madridi kormánynak, hogy még csak szépiteni, vagy menteni sem igyekezett.

A cavitei hadi kikötőben vívott csatáról a részletes jelentések még ma is hiányoznak, hivatalos értesítés sem jött, mert az amerikaiak első sorban a kábeleket vágják el.

A háború további menetére ennek az első nagyobb csatának semmi esetre sem lehet döntő befolyása, mert a döntésnek a nyugatindiai vizeken kell megtörténnie, ahol az ellenfelek főhaderőinek kell már a legrövidebb idő alatt találkozniuk és a hol a diadalára: Kuba szigete.

De még a Filippi-szigeteket sem szerezte meg Amerika a tegnapi diadallal. Eöb a fekelőknek kellene végezniök a spanyolokkal, aztán az amerikaiaknak a fekelőkkel és ha itt mind a ketten sikerrel végzekhethének, Amerika talán zálogul követelhetné a Filippi-szigeteket Kubáért.

Spanyolországban ebben a háboruban ugysis az a főfeladata, hogy Kubát vagy a Filippi-szigeteket mindenképp megvédje. Mind a kettőnek a megtartása már eleitől fogva lehetetlennek látszott. A spanyol flotta nem oly erős, hogy 2 világtengeren folyton sikerrel operálhatna. Azért küldte a Filippi-szigetek mellé csak ócska, rozott hajóit, míg a főerőjét Kubának tartotta fenn. Ez az eljárása teljesen helyes és következetes és épp ezért az amerikai győzelem stratégiai szempontból sem tekinthető fordulópontnak a háboruban, még kevésbé döntésnek.

Spanyolországban mégis nagy lehangoltságot okozott. Ez a vereség alighanem kor-

mányváltást fog okozni, és nem lehetetlen, hogy Weyler tábornok kerül az ügyek élére. Madridban ostromállapotot hirdettek ki, ami szintén azt jelenti, hogy a vereség híre zavargásokat is okozott. A spanyol kormánynak teljes higgadságára, a spanyol népnek teljes önuralmára van szüksége, hogy az amerikaiak nagyobb hasznot ne húzzanak első győzelmükből, mint amennyit ők maguk várnak tőle.

Ma érkezett távirataink a következőket jelentik:

Madrid, május 4. A ma tartott minisztertanácsnak nagy jelentőséget tulajdonítanak. A minisztertanácsról hivatalos közvéleményt nem tettek közzé. Elhatároztak, hogy Madridban haladéktalanul kihirdetik az ostrom állapotot.

A Filippi-szigetéről nem érkezett hivatalos jelentés, mert Manilánál a kábelt elvágják.

Madrid, május 4. A Liberal szerint az amerikaiak azt követelték a Filippi-szigetek főkormányzójától, hogy az Archipel gusbán levő valamennyi spanyol hajót adja át, ellenkező esetben Manila és más kikötők bombázásával fenyegetőztek.

Madrid, május 4. Hir szerint a kábelt Manila mellett egy amerikai hajó elvágta, hogy saját távirati forgalmára használja fel.

Madrid, május 3. Havannai hivatalos távirat jelenti, hogy az amerikai hajóraj eljávazott. Azt hiszik, hogy Key-West-féle halad.

London, május 4. Madridi jelentés szerint a manilai kormányzó a manilai angol konzul utján megkapta az amerikai ultimátumot, hogy 24 óra alatt adja föl Manilát az összes hzdifőlszerelésekkel együtt. A hadügyi kormány állítólag megléven győződve az ellenállás eredménytelenségéről, közvetlenül a kábelt elvágása előtt fölhatalmazta a kormányzót a megedásra.

London, május 4. A Manila és Havanna közti kábel, hasznavehetetlenné tétele folytán a manilai helyőrség sorsáról semmi új hír se érkezett. A legutolsó sürgöny a kábel elvágása előtt rövidesen ezt jelentette: Dnewey admirális Manilát bombázza.

London, május 4. Washingtoni kormány körökben, ugyszintén az amerikai üzletvilágba azt hiszik, hogy most már közel van a háború vége, Gage kincstári titkár úgy nyilatkozott, hogy reménye szerint a hatalmak most már erélyes pressziót fognak gyakorolni — Spanyolországra.

Allamsegély a vidéki hirlapirodalomnak.

Május 8-án Temesvárott a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetkezete közgyűlést tart. Temesvár városa igazán dicséretreméltó igyekezetet fejtett ki a vendégek ellátása, a fogadtatás, bankett stb. iránt.

A közgyűlésnek kétségkívül egyik legérdekesebb pontja Ujlak y Antal, a D. E. f. főmunkatársának indítványa lesz.

Azt az eszmét veti föl ugyanis Ujlak y Antal, hogy nem-e volna helyes, hogy a vidéki journalistika, mely különösen ott, hol a magyarság ellenségei mivelik a talajt, igazán a szigorú határok szerepét játssza, az állam által segélyeztessék. Ekként módot nyujtana az állam, hogy a vidéki hirlapirodalom, melynek szükséges voltát fejtegetni fölösleges, oly modorban fejlődjék, mely lehetővé teszi megszüllardulását.

Az igazán helyes és a vidéki hirlapirodalom fejlődésére nagyfontosságú indítványt a következőkben közölte velünk Ujlak y Antal.

»A vidéki hirlapírói kar ép oly fontos kulturális hivatást teljesít, mint a színész, ha tehát ez államsegélyben részesül, úgy az állam a hirlapíróktól sem tagadhatja meg anyagi támogatását. E szövetség főcélja a betegsegély és a vidéki hirlapírók nyugdíj-ügye. Ez pedig két oly intézmény, mely legalkalmasabb arra, hogy a hirlapíróknak, ki oly exponált állásban szolgálja a közérdeket, a

el szokás siratni a halottat, de hogy hogyan azt nem tudja az, akinek nincs benne tapasztalata. A kisbérest elküldte Kupánéért, aki lent az alsó végen lakik és mindenhez ért.

Amikor az okos asszony megjött, megbeszélte vele a dolgot,

— Néni lelkem, meghalt az uram s nem tudom, hogy miről sirassam?

— Ez a baj?

— Ez, mert lássa, soha se volt valami jó hozzám, nem jön köny a szemembe. Elsiratni meg csak kell valahogy. Megteszi?

— Meg.

— Adok egy véka búzát.

— Tetézve.

— Tetézve, csakhogy aztán hiba ne legyen semmiben.

— Bizza csak rám.

A vénasszony erre elkezdett eservesen sirni, a fiatal pedig elment az asztalozhoz, hogy megrendelje a koporsót. Mikor visszajött, hogy megmérjék a vén Gavardit, a vén asszony már valósággal uszott a könyben, bebizonyította ezzel, hogy alapos munkát végez, nem mint a falu másik ilyenforma okos asszonya aki szintén elvállalja a megbízást, de aztán csak akkor sir ha látják.

Este odaát Bokoréknál nagy táncz volt, Gavardiné szeretett volna átmenni, de nem volt tisztában azzal, hogy illik-e? Megkérdezte a vén asszonyt, aki mindeközbe ért.

— Ha már siratót hagytam magam helyett átmehetek-e Bokorékhoz?

— Miért ne, persze, hogy át. Azért vagyok én itt.

Az asszony erre szépen felöltözött, se-lyem kendőt kötött a fejére s átment a tán-

czos házhoz. A völégénnyel is tánczolt egyet s míg lassan körül forogtak a szobában beszélgettek is.

— Ha csak egy héttel ezelőtt halt volna meg az öreg, masként történt volna az egész.

A asszony ráhagyta:

— Masként.

— Nem várhattam már tovább.

— Nem, nem...

A menyasszony hosszan utánuk nézett s mikor látta, hogy egymáshoz hajolva suttognak, elsírta magát. Erre az asszony hazament.

Másnap megtörtént a temetés. A koporsót végig fektették az udvaron, körülrakták padokkal, hogy az öregebbek le is ülhessenek s most már személyesen illett volna sirni az asszonynak.

De nem tudott. Ott volt már a sok ember, s még se jött köny a szemébe. Az okos asszonyhoz fordult nagy elkeseredéssel.

— Vágjon hátba néném, de úgy, hogy fájjon, akkor majd tán sírok. Itt a sok ember, megszólalnak, pedig még se tudok, sehogy se tudok sirni.

A vénasszony megfogta a fiatal kezét s elvezette a kerítéshez.

A másik ház kiskertjében az eresz alatt ült a völégény meg a menyasszony. A leány ráhajtotta a fejét az erős ember meléire, az megsimogatta a haját, a másik karjával pedig magához ölelte.

— Ezt nézze.

Az asszony nézte, amíg el nem homályosodott a szeme és elkezdett hangosan, nagyon keservesen sirni.

jövő biztonságának megnyugtató tudatát adja. A hirlapíró épen úgy, mint az ügyvéd, tulajdonképpen nélkülözi a biztos állást és a nyugdíjat, de annyiban kedvezőtlenebb helyzetben van az, hogy nincs oly nagy jövedelme, mint az ügyvédnek. A vidéki hirlapíró minden örfeláldozó becsületes munkássága mellett sem takaríthat meg a — keresményéből.

Pedig a vidéki hirlapíró ép úgy teljesíti hazafias és kulturális kötelességet, mint a színész. Csak gondoljunk vissza a milleniumra. A hirlapírói kar meglepéssel tekinthet vissza azon munkára, melyet a millennárius ünnepek sikere érdekében végzett. Mindeközül a hirlapírói kar egyik zászlóvivője a nemzeti eszmének. Kétszeres fontossággal bír a kar működése nálunk, hol az ország sok területén a nemzetiségekkel szemben folyton reszen kell állniok. A fővárosi sajtó csak az országos fontosságú ügyeket tárgyalhatja. — Ezzel szemben az egyes vidéki központokon a megyei és a városi élet és a társadalom körében felmerülő oly helyi eseményeket, melyek nemzeti szempontból jelentőséggel bírnak, csak az illető helyi hatóság tárgyalhatja kellő alaposággal, mely a helyi viszonyokat ismeri. Ebben rejlik a vidéki hirlapírók működésének nagy fontossága a magyar nemzeti konsolidáció tekintetében. — Állami érdek tehát, hogy a hirlapírók szövetsége fennálljon virágozzék és különösen nemes czéljait a betegség és nyugdíj-ügyet kielégítő módon szervezhessék. Nem a kormánytól várunk mi segínyt, hanem a magyar nemzeti államtól, melynek érdekében talán szerénytelenség nélkül mondhatjuk, a mi munkánk is számottevő.

Azonkívül, hogy a vidéki hirlapírók működésének a nemzeti eszme szempontjából speciális jelentősége van, nem lehet szem elől téveszteni azt sem, hogy a vidéki hirlapírók távolról sincsenek oly anyagi helyzetben, hogy szövetségük maguk erejéből oly mértékben támogathatnák, mint a fővárosi hirlapírók. A vidéki hirlapíróknak hirlapírói fizetésén kívül egyéb jövedelme nincs, ha csak egyszerűen nem hivatalnok s éppen az volna szükséges, hogy a vidéki hirlapíró ne szoruljon hivatalnok állásra.

Nem lehet kételkednünk, hogy a kormány, mely hivatva van arra, hogy az egyes közérdekű társadalmi intézmények támogatása tekintetében cselekvően lépjen fel, a vidéki hirlapírók szövetségének s különösen a betegség és nyugdíj-ügynek támogatását helyesnek és szükségesnek tartja.

Indítványozom tehát, hogy írjon fel a közgyűlés az illetékes miniszterhez, miszerint szövetségünk s különösen a betegség és nyugdíj-ügy államsegélyben való részesítése iránt a törvényhozásban javaslatot terjesszen elő, vagy erről az állami költségvetés keretében gondoskodjék.

Ujdonságok.

Belgrádi dalárda Debreczenben.

A debreczeni dalárda már a külföld érdeklődését és felkeltette. A belgrádi dalárda fordult most levélileg a debreczeni dalárda vezetéséhez azzal a kérdéssel, mikor és hogyan volna kivihető az, hogy városunkban egy hangversenyt rendezhessenek, melyen a szerb népdalköltészet gyöngyeivel ismertethetnék meg a legmagyarabb város közönségét.

A debreczeni dalárda működésének tehát ismét egy fényes és impozáns eredménye előtt állunk, mert csak így tudjuk elképzelni, hogy más ország fővárosából jön el hozzánk egy lelkes társaság. — Csak úgy tudjuk ezt megérteni, ha arra gondolunk, hogy városunk dalárdája oly mérvben szerzett működésével hirt és díszöséget, hogy arról már a külföld is tudomást szerez. Szerbia város dalárdája az első, mely Debreczen dalárdáját és közönségét felkeresi, Ennek okát abban

átjuk, hogy hazánk után népdalköltészet terén Szerbia foglalja el az első helyet. A népdalaiban megnyilatkozó édes keserves hang egy nemzet lelkéből fakad. Vándor tamburások hangoztatták eddig csak a szerb népdalköltészet gyöngyeit Magyarországon. A belgrádi dalársulat az első, mely nagyobb szabású művészi színvonalon álló hangversenyt ismereti meg közönségünkkel gyönyörű szívhez szóló meódiákat.

Ez előtt két évvel próbálkozott már a belgrádi dalárda ilyen hangversenyyel Magyarországon. A budapesti Népszínház hatalmas csarnokában egybegyűlt közönség előtt műtatkoztak be. A sajtó rendkívül megleghangu elismeréssel volt működésük iránt, a közönség pedig felejthetetlen impressziókat nyert.

Debreczen városa bizonyára örömmel fogadja a gerle népköltészet eme apostolait. Ahol olyan hatalmas tudott fejlődni egy dalegylet, mint a miénk, ott bizonyára hálás talajra találnak a vendégek is.

A belgrádi dalegylet elnökségétől tegnap érkezett a Debreczeni Dalárda elnökségéhez a következő levél, mely a szerb dalegylet szándékát a következőkben tudatja:

A debreczeni dalegylet tekintetes Elnökségének!

Mivel sajnálatunkra a szép magyar nyelvet nem bírjuk s így nem fejezhetjük ki magunkat annak nemes formáiban, kérjük azért, méltóztatassék megbocsátani és elnézni nekünk, hogy önökhöz német nyelven forduljunk.

Vettük Önöknek mult évi októberben kelt becses levelét, bátrak vagyunk arra való zólólag azon kérelemmel járulni önökhöz, hogy azzal mutathassuk meg, hogy a megkezdett dalestvériséget (Sänger brüderschaft) ott újra megkötyük és megszilárdítjuk: ezennel tudatjuk önökkel, azon elhatározásunkat, hogy a közel jövőben Önöknek látogatását Debreczenben visszaadjuk.

A magunk részéről bármely órában készek vagyunk Debreczenbe elindulni, mindössze az önök körülményei és intézkedése fognak dönteni abban, mikor érkezünk Debreczenbe.

(Itt aztán magántermészetű része következik a levélnek melyet az írója a következőleg fejez be:

Önök október 24-i szives sorait még egyszer megköszönve a legszívesebben felkérjük, hogy fogadják belgrádi dalestvéreik legőszintébb üdvözléteit. Szives válaszukat elvárva vagyunk teljes tisztelettel

Zivojan P. Sincic,
dalegyleti elnök
Stankovic Kornél
Glujkv Mitovanovic
választmányi tagok

Eddig a levél, mely igaz lelkesedést kelt mindenfelé, de különösen a debreczeni dalárda kebelében]

A belgrádi dalárda valószínűleg csak akkor jön majd városunkba, mikor majd a Debreczeni dalárda keleti útjáról visszatér.

Konstantinápolyi útja előtt tudvalevőleg egy bucsu hangversenyt rendez a debreczeni dalárda, melynek részleteit már megirtuk. A hangverseny iránt előszerte nagy érdeklődés mutatkozik és így előreláthatólag anyagi sikere is fényes lesz.

* **A honvédegyelet közgyűlése.** A debreczeni 1848-49. honvédegyelet f. évi május hó 8-án délután 3 órakor a városháza kistanácsstermében évi rendes közgyűlést tartja, melyre a helybeli igazolt honvédek meghívotnak. Targyorozat: 1. A választmány évi jelentése, 2. Az évi pénztári számadás a számvizsgáló bizottság jelentésével, 3. A

választmány és tisztviselők megválasztása, 4. Az országos honvédegyülésre képviselők küldése, 5. Esetleges indítványok.

* **Debreczen zárszámadása.** A számvérvőség és házipénztár működésére kiküldött felügyelő bizottság az 1897. évi zárszámadás felülvizsgálatát végzi. A város mult évi rendes kiadása 1.058.292 frt 59 1/2 kr, bevétele 994.207 frt 98 kr volt. Összehasonlítva a zárszámadás egyes tételeinek és végösszegeinek eredményét az 1897. évi költségvetéssel, a költségvetéstől a zárszámadás végösszege csekély eltérést mutat fel. A kiadások összege 9000 frttal kevesebb, mint az előirányzat. A bevétel 400 frttal több.

A tételek között az előirányzattól eltérőleg megtakarított a kiadásoknál

Debreczeni szántók kaszálók	15.000 frt
Adósságok törlesztése és kamatai	5.000 "
Fizetések hivatali szükségletek	5.000 "
Egyházak, iskolák, intézetek	10.500 "

Helyrendőri intézmények és rendőrség	5.000 "
--------------------------------------	---------

Az előirányzatnál nagyobb kiadás volt az alábbi tételeknél:

Városi épületek	31.000 frt
Betegápolás	2.500 "

Bevételekben a költségvetésnél kedvezőbb számok mutatkoztak.

Szováti birtok	7.000 "
Legelő hortobágy	8.000 "
Városi épületek	20.000 "
Vásár és kövezetvam	8.000 "
Cselekvő tőkék kamatai	6.000 "
Fizetések és hivatalok	9.000 "
Árvaszék	8.000 "

Bevétel kevesebb volt a következő rovatoknál:

Debreczeni szántók, kaszálók	6.000 "
Erdőkezelés	7.000 "
Cserép és téglagyártás	40.090 "

* **Bizottsági ülés.** Debreczen város közigazgatási bizottsága ma délután három órakor gróf Degenfeld József főispán elnöklése alatt ülést tart a városháza nagy tanács termében.

* **A debreczeni színészet jubileuma.** Lapunk tegnapi számában egész terjedelmében közöltük a debreczeni színészet 100 éves jubileumát előkészítő bizottság jegyzőkönyvét, mely a többiek közt az ünnepély végleges programját is tartalmazta. Jelentés alakjában a jegyzőkönyvet áttette a bizottság Debreczen város tanácsához, kérve, hogy a könyvnyomtatási emlékmunka költségeit a város viselje.

A Csokonai kör irodalmi társasághoz is intézett a bizottság átirat, kérve: hogy a vármegyeháza falába illesztendő márvány emléktábla, valamint a rendezés költségeit a társaság fedezze.

A színészet tudvalevőleg első otthonát városunkban a vármegyeháza udvarán találta ez előtt száz évvel s ez okból a vármegyeháza falába lesz illesztve a leleplezendő márványtábla.

Az erre vonatkozó engedély, valamint a vármegyeháza dísztermének az ünnepély céljaira való átengedése végett a bizottság Ráóó Gyulát hajduvármegye alispánját kereste meg. A bizottság legutóbbi jegyzőkönyvének kivonatát Géressy Kálmán főigazgató és Komjáthy János szinigazgató mint érdekelteknek szintén megküldte, Komlóssy Arthur Debreczen város főjegyzője, mint a debreczeni színészet száz éves jubileumát előkészítő bizottság elnöke, a legközelebbi értekezletet csak a tanács által hozandó határozat után fogja egybehívni.

* **Sortés vásár és a sertésvásár.** A városi tanács tegnapi délután foglalkozott a kerületi állatorvos amaz előterjesztésével, hogy a heti sertésvásárokat a Macson és a Horto-

bagyon ismét kitört sertésvész miatt szüntesse be a hatóság. A tanács azonban nem látja fennforogni a vásár bezárásának szükségét s elegendőnek tartja a ferőzött két járás szigorú elkülönítését határvörök felállításával, annyival is inkább, mert a Macson öv. Stein-feld Mihályné gazdaságában az imént kitört vész már meg is szűnt s közelebb, ha ugyan újabb betegülési esetek nem merülnek fel, a zár feloldása iránt tehet javaslatot az állategészségügyi hatóság.

*** Jogászok majálisa.** A jogász-ifjuság szétküldte május 21-én tartandó majálisára a meghívókat, melyet mi is közlünk teljes egészében:

A debreczeni joghallgató-ifjuság segélyegylete javára 1898 évi május hó 21-én, a nagyterdei „Dobos” pavilonban zártkörű jogász majális rendez Belépt-díj: személyenként 3 korona, család-jegy 8 korona. Jegyek e meghívó előmutatása mellett előre válthatók Békés Lajos üzletében és este a pénztárnál. Felülfizetéseket köszönettel elfogad és hirtalpig nyugtáz a rendezőség. Kezdeté 8 órakor.

A rendezőség tagjai: Antal Iván, Ács Nagy Ferencz, Bacsó Jenő, Balogh Sándor, Bay András, Bekény Zoltán, Bodnár Sándor, Boross Lajos, Boross Zoltán, Deák Zoltán, Demjanovics Miklós, Dzurilla Béla, Gaál János, Haliarszky Ernő, Hortny Jenő, Horváth Andor, Horváth Elemér, Incze Zoltán, ifjú Jeney Gyula, Juhász Sándor, Kassay Béla, Kemény Emil, Kerekes Sándor, Kun Béla, Konrad Ernő, Kovács Loránd, Lakatos Gábor, László Gyula, Lipcsey Zoltán, Nagy Endre, Rózsa Ernő, Rozsa Lenczi, Schik Elemér, Szikszay Miklós, Szunyogh Márton, Szűcs Gida, Telegdy Andor, Tulács László, Uzonyi Imre, Ujfaluassy Lajos, Váradi Szabó János, Veress Sándor.

*** Hajdu vármegye közegészségügye.** Dr. Losonczy Almos vármegyei t. főorvos elkészítette Hajdu vármegye közegészségügyi viszonyait — 1897 évben — feltüntető jelentést A jelentés statisztikai adatokat mutat fel, melyekből orvosi karunk lekiismeretes működése tűnik ki. A népesedési számadatokat is feltünteti a jelentés egy érdekes része, melyet a következőkben közlünk, Hajduvármegye területén 1897 évben a következő statisztika mutatja községenként, városokként a születések és halálozások számát:

Város vagy Község neve	Született	Meghalt	Szaporodás
H.-Böszörmény	1124	650	474
H.-Szoboszló	650	402	248
H.-Nánás	615	442	173
B.-Ujváros	612	376	236
H.-Dorog	525	351	174
H.-Hadház	401	202	199
H.-Sámson	215	149	66
Egyek	288	283	5
Csege	159	104	55
H.-V.-Pércs	148	119	29
Józsa	189	135	54
Téglás	119	59	57
M.-Pércs	110	82	28
Nádudvar	375	251	124
P.-Ladány	518	317	201
Kaba	224	174	48
Földes	180	139	41
Szovát	131	77	54
Tetétlen	89	61	28
Összesen:	6672	4376	2294

*** A műlovas halála.** Sokan emlékeznek még arra a Corradini nevű czirkuszlovásra, ki néhány év előtt városunkban hajmeresztő mutatványaital bámulatba ejtette a közönséget. A merész lovas Blondin nevű lován ülve felhuzatta magát egy emelő készülékkel a czirkusz mennyezetéig s ott valóságos tűzijátékot rendezett. A mutatványban az volt a

borzalmas, hogy a ló csak egy keskeny deszkán állott. Eme mutatványa közben többször baleset érte Corradinit s ezért Berlinben a rendőrség nem engedte meg neki a produkció bemutatását. A minap a svédországi Hohenburgban utolérte a végzet szegény Corradinit. Lová a magasban megbokrosodott és lovasával együtt lezuhant. Corradini több súlyos sérülésen kívül gerincztörést is szenvedett, meghalt.

*** Az öngyilkos hadnagy állapota.** A szerelmi csalódásból öngyilkosságot elkövetett hadnagy, Gyulai Gábor iránt, ki most élet halál közt fekszik a honvédkórházban, városzerte óriási nagy a részvét és érdeklődés. — Legújabb értesülésünk szerint semmi változás nem állott be, de életben maradása nagyon kétséges. A golyót még nem sikerült eltávolítani. Súlyos fájdalommal illetett szülei nagy lelki agodalommal állanak ágya mellett s lesve várják az orvosi biztató szót, mely szeretett fiuk életben maradását jelezné.

*** A Fazekas ünnep képekben.** A Csokonai köz múlt hó 17-én leplezte le Fazekas Mihály születése helyén a nagynevű író születése helyét jelző tablát. A tábla a bank palota falába van elhelyezve, hol akkor a leleplezési ünnepély lefolyt Kis Ferencz festő és fényképész megörökítette az ünnepélyt és több felvételt eszközölt annak részleteiből. A márvénymélek előtti emelvényen többen alkalmi szónoklatot tartottak. A felvételekben külön fényképen vannak a szónokok, névszerint: Széll Farkas, Gerecsy Kálmán és Benedek Jánosról, kiknek felvétele a fényképész szónoklatok közben eszközölte. A képek rendkívül érdekesen mutatják be az ünnepélyen közreműködőket, a mint épen szónokolnak.

*** Az új temesi alispán.** Temes megye közgyűlése tegnap választotta meg Deschán Achill alispán úrúdat. A közgyűlésen Molnár főispán elnököl. A kijelölt bizottság az alispáni állásra Dobó László főügyészt, Kovacsics Geza arvaszéki elnököt és Kabdebo Gergely főjegyzőt jelölte. — A szavazásnál Dobó László 21, Kovacsics Géza 35, Kabdebo Gergely 284 szavazatot kapott s így a közgyűlés Kabdebo Gergelyt választotta meg a megye alispánjává. Az új alispán a hivatali esküt azonnal letette s azután elmondotta programbeszédét.

*** Droppa eltűnése.** Droppa Emil eltűnt kereskedő ügyében már a debreczeni kir. törvényszék vizsgáló bírása is beleavatkozott; A rejtelmes ügyben ugyanis vizsgálatot indított és ez ügyben átírt a II. kerületi rendőrséghez, mely most szerzi be a szükséges adatokat.

*** Az Alsó Szabolcsi Tiszai Ármontesítő társulat 1898. év április hó 20-án tartotta évi választmányi és rendes közgyűlést Gróf Deseffy Aurél elnöke alatt. A közgyűlés jegyzőkönyvét a tagok most kapták meg nyomtatásban.**

*** Budapesti művészek Szegeden.** Szegedről írják: A budapesti művészek által rendezett két estély ritka fényvel ment végbe. A nagy színházat mindkét estén a legelőkelőbb közönség töltötte meg és lelkesen ünnepelte a művészeket. Sok tapsot aratott Ligeti Juliska, Diósné Handel Berta gyűjtő éneke annyira lekötötte a közönséget, hogy a művésznek csak félóra éneklés után hagyhatta el a színpadot; Küry Klára Tollagival duett kupaikat énekelte a Felhő szakadásból és a szegedi strófakkal nagy hatást keltett. Zajos ovációkban részesítették a szegediek a 2-ik estén is a bpesti művészeket és Reiner Ferenczet, ki nagy buzgóságot fejtett ki. De legnagyobb diadalt a kis Somló Emma aratta. Magánjelenete után a közönség valóságos extázisban tapsolt Somlónak.

*** Dunántul — Tiszántul.** Hol beszélnek jobban magyarul, Dunántul, vagy Tiszántul? Körülbelül olyan régi és olyan eldönthetetlen kérdés ez, mint az, hogy melyik szebb, a szőke leány, vagy a barna leány? Ugy jut most ez a nagy kérdés eszünkbe, hogy egy olvasónk beküldte a folytatását, vagy talán az elejét annak a versnek, a melyet multkor, mint régiséget idézett Thaly Kálmán a képviselőházban s a melyről azóta kisütötte egy másik olvasónk, hogy Tarkovichra vonatkozik, az első eperjesi püspökre. A most beküldött versszakokat olvasónk — maga is hatvankét esztendő ember — a negyvenes években, úgy mond, boldagult édesanyjától tanulta, a ki ezt az ajánlást adta hozzá;

— Fiam, ez már szászesztendő nóta, még az apámtól tanultam gyermekkoromban s már akkor ő is nagyon régi nótának mondta.

Maga az a régi nyelvbéli vetélkedés, melyet olvasónk beküldött, így hangzik:

Némelyek azt mondják Dunántul,
Aki nem tud magyarul, megtanul.
Dunántul magyarul megtanul
Isten ugyse nem tudnak ott magyarul.

Dunántul isszák a bort klazliból,
A gulyás hust szedegek cintáliból,
Dunántul klazliból, cintáliból
Isten ugyse nem jól van ez magyarul.

Némelyek azt mondják Tiszántul,
Aki nem tud magyarul, megtanul,
Tiszántul magyarul megtanul,
Isten ugyse ott tudnak csak magyarul.

Tiszántul isszák a bort kulacsból,
A gulyás hust szedegetik bográcsból,
Tiszántul kulacsból, bográcsból,
Isten ugyse ez van csak jól magyarul!

*** Margit fürdő uszodája.** Most, hogy a meleg napok bekövetkeznek, a Margit-fürdő fedett uszodája már rendelkezésre áll a közönségnek. Reggel 6—9-ig uraknak, 9—12-ig hölgyeknek, délután 2—6-ig ismét uraknak. Az uszási tanfolyamot szinten mai napon Végh Lajos uszómester megkezdi. Uszoda bérlet jegyet az intézet igazgatósága 7 frtert ad az egész időnyre. A fedett uszodának nagy medencéje 22 fokú melegített vízzel van feltöltve, ugyannyira, hogy bármilyen hűvös időjárás alkalmával élvezhető. A fedett uszoda az egész nyáron nyitva tartatik, tehát még akkor is, ha a nyitott nyári uszoda a melegebb idő bekövetkezésekor beálltával a t. közönség rendelkezésére fog bocsájtatni. A pazar kényelemmel berendezett bármely nagy városnak díszére való fürdőt, hol az előzékeny kiszolgálás, a gondos figyelem minden varakozást felülmúló, ajánljuk a közönség legmelegebb pártolásába.

*** Talált kocsi.** Nyári Lajos sátorörző az éjjel a kenyér piaczon egy két kerekű pirosra festett federes kocsit talált. A kocsit tulajdonosa a városháza udvarán találja meg, hol kellő igazolás mellett atvzheti.

*** Igen elegáns nyári női toilleket,** gyönyörű szép női ruhákat készít a legújabb divatlapok mintáira Kronovitz Matild Nagyuj-utca 1707. sz. a. Weinberger Lajos ur házában.

x Kitértetés. Loser János ismert budapesti illetve budaörsi keserűvízforrás tulajdonosát Ő Felsége a király a cs. és kir. udvari szállítói czímmel tüntette ki. Ezen legmagasabb kitértetésről szívesen emlékezünk meg s bizvást t. olvasónk is megelégedéssel fogadják azt, mert nevezett cég keserűvize nemcsak hazánkban, hanem bátran mondhatjuk, hogy a tengerentul még inkább, mint nálunk, mint hathatós gyógyszer közkedveltségnek és általános elterjedtségnek örvend.

x Elveszett. Egy tigris tarka, bulldogkutyas, (kan) »dunyc« névre hallgat, elveszett. Kértek a megtalálót, a ki jutalomban is részesül, a kutyát Gróf Dégenfeld Ottó főhadnagynak, megyeháza, átadni.

Táviratok.

Az erdélyi muzeum egylet.

Kolozsvár máj. 4. Az erdélyi muzeum egylet apr. 28-án nagy érdeklődés mellett tartotta közgyűlését a Eszterházy Kálmán emléke alatt. Ezt a nagyszabású tudományos intézetet az elnyomatás korszakában közadakozásból állította az erdélyi társadalom. Vagyona jelenleg 275000 frt. Van azonkívül szép könyvtára, régiségtára, ásvány, növény és állattára, melyek az állammal kötött szerződés alapján az egyetem cseljaira is szolgálnak. A közgyűlésen a gyűjtemények virágzó állapotáról és örvendetes gyarapodásáról tettek az egyes terek őrei jelentést. Két szakosztály működik a Muzeum egylet kebelében: a bölcsélet, nyelv és történettudományi, meg az orvos és természettudományi. Mindkettőnek folyóirata van, melyeket 5 frt tagsági díj fejében kapnak a tagok (Külön a szakosztály tag-ág 3 frt.) A közgyűlésen betöltöttek a nemrég elhunyt Brassai és Fínaly Henrik helyeit. Alelnökké Szamosi József, titkarrá dr. Szilárd Lajost választották meg. A muz-umnak, vagy a szakosztálynak tagja lehet bárki, amannak évi tagdíja 5, ezeké 3—3 frt.

György király körútja.

Athen, máj 4. Athénből írják: A mióta György király trónra lépett most történik a l ő s z ő r, hogy országában körutat tesz, amelyre különben most is csak azért barmozta ma át, hogy a haboru szerencsétlen kimenetele által a dynasztia és nép között meglazult kapcsolatot ismét megszilárdítsa. Már azokból is nagy politikai jelentőséget tulajdonítanak a király elhatározásának. Utjában megátogatja T h e s s á l i a t i s, de csak akkor, ha a török csapatok onnan kivonultak.

A német császár ajándéka.

Konstantinápoly, máj. 4. Perponcher gróf porosz gárdahadnagy a szultánnak két pompas vadaskutyát hozott, melyeket Vilmos császár küldött ajándékkul a szultánnak, ki a gardatisztet nagy kitüntetés-el fogadta.

Az osztrák posta Törökországban.

Budapest, máj. 4. A török birodalom területén meg most is 30 osztrák postahivatal működik. Forgalmuk évről-évre növekszik, — mert a lakosság inkább bizik bennük mint a többi postaközvetítő vállalatban. A múlt évben a postahivatalok nem kevesebb, mint 108,493 utalványt közvetítettek, melyeknek értéke kitesz 14.272,464 frankot. A kezelés 71,363 frt tiszta jövedelmet eredményezett.

A halandóság az országban.

A központi statisztikai hivatal márczius havi kimutatása ismét sötét képet fest közegészségi viszonyainkról, sötétebbet még a múlt havival is. Megtudjuk e 163 oldalas füzetből, hogy a lefolyt márczius hónapban 45,935 ember halt el Magyarországon, akik közül 22,762 7 évesnél fiatalabb gyermek volt. (Tehát 3,505-el több, mint februárban.) A halandóság legerősebb volt Erdélyben, még pedig Szilágy megyében, melynek lakossága hónapról-hónapra állandóan fogy.

Márcziusban közel 360 olyan község volt, ahol a halálozás száma több mint ötlet multa felül a születés számát. Azoknak a községeknek a száma pedig, ahol egy születés sem volt, a halálozás száma pedig 6—9 között ingadozik, — igen nagy.

A megbetegedések statisztikai összeállításából megtudjuk, hogy az idei márczius hónapban a tüdősz mész erősebben pusztított, mint februárban. Csupán ebben a bajban 6,110 ember halt el, (februárban 5070.) Legtöbb áldozatot követelt a Dána-Tisza köze. Magában Budapesten 233 ember halt el tüdő-vészben.

Valósággal megrendítő a kis gyermekek halálozásáról szóló jelentés. Márcziusban 1300 kis gyermek halt el csak számárhuruban (februárban csak 1106.) Mint rendszeren, most is az erdélyi része a szomorú elsőség, ahol

ez a betegség egymaga 406 áldozatot követelt. De másutt is szörnyű pusztítást végzett a különben ritkán halalos végű gyermekbetegség. A hunyadmegyei Algyógy-Ujfalun a múlt hónapban 9-en haltak el, közülök 8-an számárhuruban. A nagy-küküllőmegyei Izsuzának 15 halottja közül 13 ugyancsak számárhuruban halt meg.

A difteritisz áldozatainak száma 1132 Ez a szám tehát márcziusban újból növekedett, mert február hónapban csak 1090-en haltak el difteritiszben.

Vörhenyben 1170-en haltak meg (158-al többen, mint február hónapban.) A sárosmegyei Harslinnak, meg a szatmármegyei Koltó-Katalinnak mind a hat halottja vörhenyben halt meg.

Kanyaróban 1090 gyermek halt el (295-el több, mint február hónapban.) Érdekes, hogy a szepesmegyei Toriszkának mind a tíz, a somogymegyei Szakácsnak mind a kilencz, a szepesmegyei Alsó-Répsának mind a hat halottja kanyaróban halt el. A kisküküllőmegyei Kőrösnek pedig 28 halottja közül 26 halt el e betegségben.

Ez a kimutató megmondja azt is, hogy a tifusz 531 (a múlt hónapban 466, a vérhas 103, a veszettség pedig három áldozatot követelt.

A márczius hónapi kimutatás hazánk népesedési mérlegét sokkal kedvezőtleneob színben mutatja be, mint a tavalyi évben volt. Mintegy 3000-el kevesebb most a születés s több mint 4000-rel több a halálozás s így a népszaporodás körülbelül hétézerrel kevesebb, — mint tavaly ilyenkor volt.

A havi jelentés azt mutatja, hogy a tüdővész ellen kell első sorban is védekeznünk. Ugy látszik, ebben a tekintetben már a legszükségesebb lépések megtörténtek. Megalakult a Tüdőbeteg-Szanatórium-Egyesület. Ennek a feje Korányi tanár, ki nem engedí többé elaludni a kérdést. Utána jár, pénzt gyűjt, szervez és gondoskodik arról, hogy az építendő szanatórium minél csinosabb, modernebb és tagasabb legyen.

De ezt a kérdést meg nem szabad le-vennünk a napirendről. Mert elvégre ez csak egy szanatórium, ahová Magyarország összes tüdőbetegét elhelyezni nem lehet; másrészt pedig nagyon kérdéses, hogy meg fog-e felelni a hozzá kötött várakozásoknak.

Mi úgy vélekedünk, hogy e humánus és eléggé nem méltányolható mozgalommal párhuzamosan minél előbb meg kell tanítanunk a nagyközönséget arra, miként védekezzen a tüdővész ellen!

A statisztika világosan megmutatja azt is, mi az oka az óriási gyermekhalandóságnak. A szülők nembánomsága, a közegészségügyi hatóságok hanyagsága és az orvosi mizeriák.

A közegészségügyi hatóságok lazaságáról tudatlanságáról csak annak lehet fogalma, a kinek velük dolga volt. Sokan közülök teljesen elhanyagolják tennivalójukat.

Ott a körorvos, járásorvos — mondják. Ez az ő dolguk. Tévedoek azonban a hatóságok, mikor a 2—300 forint évi fizetésért működő orvos nyakába akarják szőni a tennivalókat. Az orvos erre képtelen. Hiszen abból a fizetésből, amit a községtől, vagy az államtól kap, megélni nem tud. A betegek kedvében kénytelen járni, hogy a koplalástól magát és családját megóvja. A praxis foglalja le idejének legnagyobb részét. hivatalos teendőire vajmi csekély ideje jut.

De mindezen az elhanyagolt állapotokon könnyen lehet segíteni, ha a hivatalosan működő orvosnak olyan fizetést adnának, a miből állásához mértén meg tudna élni. Nem futkározna akkor a járásorvos egész nap a praxis után, hanem arra törekednék, hogy a közegészségügyi törvény ne csak írott malaszt maradjon, hanem annak rendje és módja szerint végre is hajtassék.

Ezzel az eljárással lehetne csak megakadályozni az emberhalandóság aggasztó szaporodását.

KÖZGAZDASÁG.

Fordulat az agrár-szocializmusban.

A tavalyi rossz termés rendkívül kedvezett a szocialista agitációnak az Alföldön. A részre aratók mohón kaptak azon az ötleten, hogy ne részre, hanem — mint a szocialista káté rendeli — napszámra arassák le a gabonát. Emiatt volt tavaly az a mozgalom, mely ha nem is volt igazi értelemben vett arató-sztrájk, de sok hasonlatosságot mutatott hozzá. Eredménye ismeretes: a mezőgazdasági munkabér 20—30 százalékkal felszökött, az egész Alföldön szuronyos csendőrök őrizték a személy- és vagyonbiztságot s a kormány, nehogy a szocialista szedelőzködés katasztrófát idézhessen elő Mezőhegyesre a felvidéki megyékből tartalékos munkásokat összpontosított.

Az Alföldnek ez a viharos képe az idén lényegesen megváltozott. A napszámhoz kötött szocialista elméletet kudarc fenyegeti. Az alföldi parasztmunkás józan, praktikus eszével ugyanis hsmar tisztába tud jönni azzal, hogy érdekét mi fenyegeti s micsoda konjunktura esik javára. Tavaly, ha mindenütt átlagosan részre arattak volna, 40—50 százalékkal kerestek volna kevesebbet, mint a napszám munkával. Az idén a vetések kedvező állása mellett ugyanannyi kára ígérkeznek ha a napszámhoz ragaszkodnák.

Innen a nagy es tanulságos változás. Az alföldi gazdák, kikkel tudósítónknak alkalmá volt beszélni, nyugodtan tekintenek az aratási időszak elé. A kisebb gazdák ugyanis nem is szoktak Péter és Pal-napja előtt aratómunkásokat fogadni, csak a nagy uradalmaknak kell idejekorán, tehát még május havában, gondoskodni megfelelő számú aratókról.

Akármilyen féktelen módon folyt is a zgatás a központból, Békésmegyében a leg több nagy uradalom máris kellően biztosítva van arról, hogy nem kell idegenből arató munkásokat hozatni.

A bérlők tekintélyes része már meg is kötötte a szerződéseket az asatókkal a hatóságok előtt.

Csak a Sárret néhány községe mutat még renitens felfogást az aratási szerződéssel szemben. Ennek sem tulajdonítanak komolyabb jelentőséget.

Tudósítónknak alkalmá volt a vármegye egyik előkelő tisztviselőjével beszélni, ki így jelezte a helyzetet:

Az idén azt a taktikát követtük, hogy nem állottunk szóba az ugynevezett szocialista elnökökkel. Ez annyira leszállította tekintélyüket a község lakói előtt, hogy az aratási munkákra az elnökök tudta nélkül szerződtek el.

S megtörtént, hogy a szájas elnök háza népével könyörögni volt kénytelen, hogy az uradalomnál ő is munkát kapjon, noha még röviddel ezelőtt arra izgatott, hogy senki se vállaljon munkát. Nekünk, a hatóságnak, kellett protegálni az agitátort, hogy munkát kapjon.

Általában csak jó középtermés mellett is elképzelhetetlen, hogy az aratás a legcsékélyebb zavart okozza a gazdának. Ezért van az Alföldön most oly általános csönd és nyugalom.

Mint jellemző példát felemlíthetjük, hogy tavaly, közvetlenül az aratás előtt, Békés-Csaba főszolgabirájának Sztraka Györgynek még nem volt egy arató munkása sem s az idén, noha az aratástól még 2 hónap választ el bennünket, már háromszor annyi kínálkozott hozzá, mint a mennyire szüksége van.

Igy van ez mindenütt a megyében s a Békésmegyei Gazdasági Egyesület, mely az alföldi munkás viszonyokat a legalaposabban ismeri, leutóbbi ülésén ezt az örvendetes változást hivatalosan is konstataálta.

Sertésvásár.

május. 3.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz páronként 260 kilogrammon feletti súlyban 57—58 krajczárig, közép (pkint 240—260

— kilogramm sulyban) 57—58 krajczár Kőnyű (páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban) 57—58 krajc ár.

Sertéslétszám: 1898. évi május. 1-én napján volt készlet 38.176 darab, 1898 május hónap 2-án felhajtott 261 drb, 1898 május hónap 2-án napján elszállított 466 darab 1898 május hó 3-ik napjára maradt készletben. 37.971 darab. — A hizott sertés üzlet-irányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

május. 3.

A készruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	76	—00—00	80	00.0—00.00
"	77	—00—00	81	00.00—00.00
"	78	—00—00	82	—
Tiszavidéki ó	79	—00—00	—	00.—00.00
"	76	14.65—14.70	80	—
"	77	14.30—14.85	81	00.00—00.00
Festvidéki ó	78	14.95—15.05	82	00.00—00.00
"	79	15.10—15.15	—	—00—
"	79	14.60—14.65	80	—
Fehérmegyei ó	76	14.75—14.85	81	—
"	78	14.90—15.00	82	00.00—00.00
"	79	15.0—15.10	—	—
Bácskai ó	76	14.70—14.95	80	00.—
"	77	14.85—15.10	81	00.00—
"	78	15.—15.15	82	00.00—00.00
Északi magy	79	—	80	—
"	78	—	81	—
"	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Roz elsőrendű uj	70—72	10.10
" másodrendű "	—	9.90
Árpa takarmánynak "	60—62	6.75
" égetni való "	62—64	7.00
" serfőzdei "	64—66	8.—
Zab "	39—41	7.70
Tengeri bánsági — uj	—	6.20
" más nemű "	—	6.10
Repce bánsági	—	12.50
		13.25

CSARNOK.

A levelek.

Irtá: **Korda Imre.**

A déli vonat pont tizenkét órakor érkezik Bánfara s a postát délután egy órakor kihordják. Habóknál az a rend, hogy a mint a levelhordó fényes bőrsipkaja feltűnik a folyosó végén, ugyanakkor indul a konyhából a cseléd a fekete kávéval.

Két kis cserepár ott ül a macska-asztalnál. A levelhordó érkezéte: ők veszik észre mindig először, mert ők várják is legjobban, kilapaszálván már a két- és hároméves eszközökkel, hogy ugyanakkor jön a világ másik vége felől a kávé, s abból nekik egy-egy megmártott cukor koczka dukál.

Ezt megkapták most is, de ezuttal a mamától, mert apus egészen elmerült a levelek olvasásában.

A szép fiatal asszony a mint gyermekeivel gügyögött, nem is vette észre, hogy férje egy a postával jött halotti jelentést olvasva, meunyre elkomorult.

— Mi az? Ki halt meg? — szól végre ijedten, midőn az ura kezében a széles fekete szegelyű papirost meglátta.

— Ezt magyarázd meg, ha tudod.

— Fehér János! Meghalt? — mondta az asszony egészen megilletődve. Oh istenem, hisz milyen erős szép fiatal férfi volt.

— Igen, meghalt szerencsétlen halállal, tny áll a cédulán, s a gyászjelentést az apja és anyja adják ki, a feleségéről pedig szó sincs az egészben.

Ika asszony egészen elképedt e különös felfedezésen. Mi történhetett Fehér Jánossal? A felesége, de hisz az lehetetlen! Hisz oly kedves, szelíd teremtes.

— Ez vagy párbaj, vagy öngyilkosság, vette végét a férj a löprengésnek. É: az asszonynak valami fatális szerepe lehetett benne másképp tiszta képtelenség hogy neve a gyászjelentésről lemaradjon.

Egy ideig tűnődtek még az eseten aztán Habók mintegy szórakozásul, hogy gondolatait

másfele terelje, felvett egyet az imént érkezett újságok közül s gépiesen nézegetni kezdett bele. Egyszer csak nagyot ránt a fején és mohón olvas. Az asszony is figyelmes lett e mozdulatra, s közelebb huzván székét, férje vállán keresztül olvasta ő is vele az újdonságok rovatában a Fehér János sz rencsétlen haláláról szóló hirt, mely sok szószaporitással előadta, hogy a nevezett Fehér János somvári törvényszéki bírónak azon való bánatában, hogy a felesége hűtlen lett hozzá s elhagyta, agyon lőtte magát.

— Örült ember volt ez a Jancsi mindig, szólt Habók az asztalra ütve, midőn a közleményt elolvasta.

— Mennyire szerethette azt a rossz asszonyt?

— De megölni magát! . . . magát ölni meg, . . .

Az asszony kételkedő, bizonytalan tekintettel nézett az urára s szeme héja meg-meg rebbent az erős nézéstől. Mit gondolhat egy asszony ilyenkor? Hogy az ura mit tenne hasonló esetben.

Habóknéban nem merült fel ilyen világozan e kérdés, attól meg, hogy csak gondolatában is szavakba foglalódjon ég és föld távolságra állt; csak mint valami homályos bizonytalanság furta az oldalát. Végre csak annyit mondott elmélázva s mintogy csak magának felelve:

— Mit is tehetett volna hát?

— Habók bosszus volt. A váratlan fájdalom, mit ez eset okozott neki, olyan hatásal volt rá, mint mikor valakit hirtelen megütnek az első perczen méregbe hozta. Bosszúsága rögtön ki is ömlött az asszony e megjegyzésére:

— mit tehetett volna? Ölte volna meg a hűtlen asszonyt, vagy azt, a ki elcsábította tőle, vagy mind a ketőt. Vagy hagyilkos nem akart lenni, hitt volna ki párbajra, lőtte volna agyon, aztán vált volna el a feleségétől, hadd siratta volna az a bolondságot holta napjáig,

Meglátszott rajta, arcán, alakján, heves gesztusain, hogy szívéből és lelkéből szól. A meggyőződés igaz hangja nagyban imponált is az asszonynak, ki bizonyos büszke rettegéssel tekintett az urára és minden árulásnak még a gondolata is borzalommal töltötte el.

Habók csakhamar aztán, az első benyomás okozta bosszúsága elmúlván, mind szóltanabbá vált. Nemsokára egész elkomorult s azt mondá az asszonynak:

— Menjetek el valahova, hadd busulom ki magam. Legjobb ilyenkor egyedül lenni.

(Folyt köv.)

Nyilt-tér.

Hirdetés.

Néhai Paksy Imre kir. közjegyző elhalálásával megüresedett debreczeni kir. közjegyzői állásra, a debreczeni kir. közjegyzői kamara hivatalból engemet rendelve ki helyettesnek, közjegyzői működésemet megkezdtem, miről a nagyrödemű közönséget értesitem.

Irodai helyiségem a régi helyen, Teleky-utca 2172. szám alatt I. emeleten van.

Dr. Pallay M. Béla,

mint a Paksy Imre kir. közjegyző elhalálásával megüresedett debreczeni kir. közjegyzői állásra a debreczeni kir. közjegyzői kamara 144/1898. számú rendelvényével kirendelt helyettes.

Dr. Tüdös László

ügyvédi irodáját

f. május hó 1-én

Teleky-utca 2170. sz. házba

helyezte át.

Czipő üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

czipő raktáramat

főpiac, Swetics-féle házba (Weisz Sándor volt üzlet helyiségébe) közvetlen a Dreher sörcsarnok mellett helyeztem át.

Ajánlok ez alkalommal kitűnő gyártmányu

női, férfi és gyermek

czipőket

szabott gyári árak mellett. Az árak a czipő talpán vannak bevésve. **Alku nincs.**

Tisztelettel

Reschofsky Ig.

czipőgyáros.

Steiner Gyula

üzletvezető.

Egy ujonnan renovált, 3 szobából álló

ügyvédi irodának igen alkalmas, továbbá egy **2 szobából**, szintén irodai helyiségnek alkalmas és végül **egy szobából** álló garconlakás a **Biedermann házban** azonnal kiadó.

Hentes és csemege üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy 25 éven át fennállott hentes üzletemet, csemege árukkal pótolván azt tetemesen megnagyobbítottam.

Kis-piaczra a város istálló töszomszédságába helyeztem át, a hol is kassai, prágai, nyers és füstölt sonkák, kolbász, zsir és tepertő, virstli, párisi kolbász, szalvaládé, szalámi és borsajt, friss sertéshus és zsirnak való szolonna, fehér, paprikás és füstölt szolonna és még sok itt fel nem sorolható hentes áru czikkeket a legolcsóbb napi árak mellett folytonosan friss minőségben, pontos kiszolgálattal mellett kaphatók.

Üzlet megnyitás szombaton május hó 7-én.

Szives pártfogást kér

tisztelettel

Nagy Lajos

hentes.

